

HRVATSKI SABOR

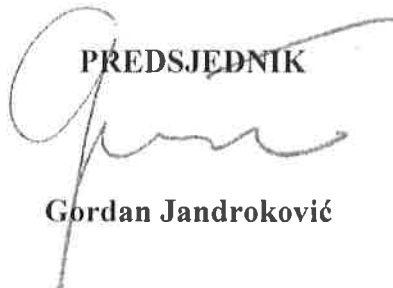
KLASA: 021-03/24-14/83

URBROJ: 65-24-4

Zagreb, 23. srpnja 2024.

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA HRVATSKOGA SABORA

Na temelju članka 143. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu dostavljam odgovor na zastupničko pitanje od 25. lipnja 2024. godine, **Arsena Bauka**, zastupnika u Hrvatskom saboru, koji je dostavila ministrica kulture i medija.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO KULTURE I MEDIJA

KLASA: 021-05/24-01/0007
URBROJ: 532-05-02/1-24-02
Zagreb, 22. srpnja 2024.

HRVATSKI SABOR
n/p g. Gordan Jandroković, predsjednik Hrvatskog
sabora
Trg Sv. Marka 6
10000 Zagreb

**Predmet: Zastupničko pitanje g. Arsena Bauka o upisu partizanskih pjesama u
Registar kulturnih dobara
- odgovor, daje se**

Poštovani predsjedniče Hrvatskog sabora gospodine Jandrokoviću,

vezano uz Vaš dopis, KLASA: 021-03/24-14/83, URBROJ: 65-24-2 od 25. lipnja 2024. godine kojim je dostavljeno zastupničko pitanje g. Arsena Bauka vezano uz upis partizanskih pjesama kao nematerijalnoga kulturnog dobra u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske prema primjeru Republike Slovenije obavještavamo Vas kako slijedi:

Utvrđivanje svojstva nematerijalnoga kulturnog dobra za potrebe upisa u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske provodi se prema odredbama Konvencije o zaštiti nematerijalne kulturne baštine. Konvencija definira nematerijalnu kulturnu baštinu kao: vještine, izvedbe, izričaje, znanja, umijeća, kao i instrumente, predmete, rukotvorine i kulturne prostore koji su povezani s tim, a koje zajednice, skupine i u nekim slučajevima, pojedinci prihvaćaju kao dio svoje kulturne baštine. Ovu nematerijalnu kulturnu baštinu, koja se prenosi iz naraštaja u naraštaj, zajednice i skupine stalno iznova stvaraju kao odgovor na svoje okruženje, svoje međusobno djelovanje s prirodom i svojom poviješću koja im pruža osjećaj identiteta i kontinuiteta te tako promiče poštivanje kulturne raznolikosti i ljudske kreativnosti.

U svrhu ove Konvencije u obzir se uzima isključivo ona nematerijalna kulturna baština koja je u skladu s postojećim međunarodnim instrumentima o ljudskim pravima, kao i potrebama uzajamnog poštivanja među zajednicama, skupinama i pojedincima i koja je u skladu s održivim razvojem.

Nematerijalna kulturna baština manifestira se, među ostalim, u sljedećim područjima: usmena predaja i izričaji, uključujući jezik kao sredstvo komunikacije nematerijalne kulturne baštine; izvedbene umjetnosti; običaji, obredi i svečanosti; znanje i vještine vezani uz prirodu i svemir te tradicijski obrti.

Nakon što je UNESCO na Općoj skupštini u Parizu 17. listopada 2003. godine usvojio Konvenciju o zaštiti nematerijalne kulturne baštine, ona je u Hrvatskoj stupila na snagu već 2006. godine i od

65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 22-07-2024	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.
021-03/24-14/83	65
Uredžbeni broj:	Pril. Vrij.
532-24-3	- -

tada je Ministarstvo kulture i medija u Registar kulturnih dobara upisalo 227 nematerijalnih kulturnih dobara, a od ovoga broja 22 kulturna doba upisana su na UNESCO-ove popise.

Upis elementa nematerijalne kulturne baštine u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske pokreće bilo koja pravna ili fizička osoba Hrvatske zainteresirana za očuvanje relevantnog nematerijalnog dobra, a prijedlog vrednuje Stručno povjerenstvo nadležno za vrednovanje svojstva nematerijalnih kulturnih dobara pri Ministarstvu, sastavljeno od vanjskih stručnjaka odgovarajućih struka iz područja nematerijalne kulturne baštine. Rješenja kojim se dobro upisuje u Registar donose se uz sudjelovanje i pristanak zainteresiranih zajednice i nositelja, i to u tijeku svih faza procesa.

U identificiranju nematerijalne kulturne baštine ključno je prepoznavanje same zajednice i nositelja da se radi o baštini čvrsto ukorijenjenoj u njihovom društvu te da im ona pruža osjećaj identiteta i kontinuiteta.

Nematerijalna kulturna baština naziva se i živa baština, jer iako naslijeđena iz prošlosti, ona je i danas živa u pojedincima, grupama i zajednicama koji je stalno iznova stvaraju.

Slijedom navedenoga, ako baština u sadašnjosti nema takvu ulogu i značenje u životima pojedinca, grupa ili zajednica onda se takva baština ne može nazvati živom baštinom, odnosno nematerijalnom kulturnom baštinom. Ono što živu baštinu razlikuje od povijesti jest to da su se povijesni događaji dogodili i završili, a živa baština se kroz nove izričaje stvara i u sadašnjosti. Ako baština nema „novi život“ u sadašnjosti, ako nema važnu ulogu u izgradnji identiteta pojedinaca, grupe ili zajednica, tada se ne može definirati kao nematerijalna, odnosno živa baština.

Dakle, zajednica, odnosno nositelji imaju najvažniju ulogu u prepoznavanju i očuvanju nematerijalne kulturne baštine, koja mora postojati s aktualnom i kontinuiranom praksom te stalnim prijenosom na mlađe naraštaje.

Kriteriji ljepote te neupitne kulturološke sličnosti kulturne i umjetničke baštine i zajednička povijesna poglavlja između Slovenije i Hrvatske koje zastupnik Bauk navodi u svom dopisu ne mogu biti mjerodavni razlozi zbog kojega bi se mogao pokrenuti postupak upisa bilo kojeg nematerijalnog kulturnog dobra u Registar. Za pokretanje postupka zaštite, a slijedom svega ranije navedenoga, bilo bi potrebno utvrditi tko su potencijalni nositelj i koje zajednice njeguju i prenose tradiciju. Za razliku od Slovenije u kojoj djeluju zborovi, a organiziraju se i festivali posvećeni partizanskim pjesmama, iz nama dostupnih podataka možemo utvrditi da tradicija njegovanja partizanskih pjesama u Hrvatskoj ne postoji

S poštovanjem,

MINISTRICA
dr. sc. Nina Obuljen Koržinek

Na znanje:

- Vlada Republike Hrvatske